

2. Kas direktiivi 93/13 artikliga 3 koostoimes lisa punkti 1 alapunktiga e, artikli 4 lõikega 1, artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus kohtupraktika, milles määratakse selle üle otsustamisel, kas viivitusintressi määra ette nägev laenulepingu tingimus on ebaõiglane, tingimuse ebaõiglust kontrollides kindlaks lisakoormus, mida nimetatud intress endast laenuintressi suhtes kujutab, kuna see on „ebaproportsionaalselt suur hüvitis, mida on kohustatud maksma tarbija, kes on jätnud oma kohustused täitmata“, ja sedastatakse, et ebaõiglaseks tunnistamise tagajärg peab olema nimetatud lisakoormuse täielik kaotamine, nii et kuni laenu tagasimaksmiseni tuleb tasuda ainult laenuintressi?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav: kas viivitusintressi määra ette nägeva lepingutingimuse tühiseks tunnistamisel selle tingimuse ebaõigluse tõttu peab olema muid õiguslikke tagajärgi selleks, et need oleksid direktiiviga 93/13 kooskõlas, nagu näiteks intressinõude – nii laenu- kui ka viivitusintressi – täielik kaotamine, kui laenusaaaja ei täida kohustust laenumaksed lepingus ettenähtud tähtajaks tasuda või seadusjärgse intressi nõudmine?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/2, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Terrassa (Hispaania) 22. veebruaril 2017 –
Gardenia Vernaza Ayovi versus Consorci Sanitari de Terrassa**

(Kohtuasi C-96/17)

(2017/C 151/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social de Terrassa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gardenia Vernaza Ayovi

Vastustaja: Consorci Sanitari de Terrassa

Eelotsuse küsimused

1. Kas seaduslik lahendus, mis on õiguskorras ette nähtud juhul, kui töölepingu ülesütlemine töötajast tuleneval põhjusel tunnistatakse ebaseaduslikuks, ja eelkõige lahendus, mis on sätestatud kuninga 30. oktoobri 2015. aasta seadusandliku dekreeidi (millega kiidetakse heaks avalike teenistujate alusseaduse konsolideeritud tekst (Real Decreto Legislativo 5/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público)) artikli 96 lõikes 2, kuulub nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ (milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta) ⁽¹⁾ klausli 4 punktis 1 sätestatud mõiste „töötingimused“ alla?
2. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ (milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta) klausli 4 lõike 1 kohaselt loetakse diskrimineerivaks niisugust olukorda, nagu on ette nähtud kuninga 30. oktoobri 2015. aasta seadusandliku dekreeidi (millega kiidetakse heaks avalike teenistujate alusseaduse konsolideeritud tekst (Real Decreto Legislativo 5/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público)) artikli 96 lõikes 2, mille kohaselt juhul, kui avalikus teenistuses tähtajatu töölepinguga töötaja töölepingu ülesütlemine töötajast tuleneval põhjusel tunnistatakse kuritarvituslikuks – ebaseaduslikuks –, tuleb töötaja alati tööle ennistada, aga juhul, kui tegemist on tähtajalise töölepingu alusel töötava, s. o ajutise töötajaga, kes töötab samades ülesannetes nagu tähtajatu töölepinguga töötaja, võimaldatakse hüvitise maksmise vastu teda tööle mitte ennistada?
3. Kas sama küsimus mitte nimetatud direktiivi, vaid Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 20 seisukohast õigustaks ebavõrdset kohtlemist nendel asjaoludel?

⁽¹⁾ EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 5/3, lk 368.